

פרד"ס יהודה

סעלון שבועי באדיש ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק פ"י

גלייז 823 [שנה י"ח]

שבת ר"ח טבת

פרשת מקץ חנוכה תשפ"ו

לחנוכה: פארוואס איז חנוכה א יו"ט און פורים נישט?

שטייט אין גמ' (שבת דף כא ע"ב) לשנה אחרת קבעום ימים טובים בהלל והודאה, אז חנוכה האט מען קובע געווען פאר א יו"ט, איז שווער אז עס שטייט אין גמ' (מגילה דף ה ע"ב) פארוואס איז פורים מותר צו טאן א מלאכה? ווייל מען האט עס נאר מקבל געווען פאר משתה ושמחה, אבער נישט מקבל געווען אויף א יו"ט, איז משמע פון די גמ' אויב מען איז מותר צו טאן א מלאכה איז דאס נישט א יו"ט, אויב אזוי איז שווער אז חנוכה איז דאך מותר בעשיית מלאכה, איז וואס מיינט לשנה אחרת קבעום ימים טובים? נאר מען קען דאס ענטפערן לויט וואס עס שטייט אין די הייליגע ספרים אז יו"ט איז מותר מלאכה ביי אוכל נפש, און דורך די מלאכות, איז מען מקיים שמחת עונג יו"ט און דורך דעם איז מען משפיע פרנסה פאר זיך, אבער ביי חנוכה שטייט (תהלים קיח ל) קל ה' ויאר לנו און א-ל הוי' איז גימט זיך, און עס שטייט (מדרש פינחס קארעץ אות א און אין בני יששכר כסלו מאמר נ אות טז) אז ויאר לנו גייט אויף חנוכה, וואס דורך ויאר לנו די הדלקת נרות חנוכה, איז מען ממשיך אויך זיך קל ה' גימט זיך, פרנסה טובה, ממילא דארף מען נישט די מלאכת אוכל נפש און עונג יו"ט צו ממשיך זיין פרנסה, קומט אויס אז חנוכה דורך די הלל והודאה ביי די הדלקת הנרות איז מען ממשיך פרנסה אזוי ווי יו"ט מיט עסן פאר עונג יו"ט, וואס צוליב דעם שטייט נישט דער ענין פון מרבה זיין סעודות חנוכה, ממילא איז גוט מדוייק וואס די גמ' זאגט קבעום ימים טובים "בהלל והודאה", אז די יו"ט חנוכה איז מען ממשיך פרנסה צוליב די הלל והודאה ביי הדלקת נר חנוכה, אזוי ווי מען איז ממשיך ביי יו"ט פרנסה מיט עונג יו"ט מיט מאכל ומשתה. (אמרי נועם דזיקוב חנוכה אות מ)

פארוואס הייסט דאס זאת חנוכה

די פשוטע פשט פארוואס די לעצטע טאג חנוכה הייסט זאת חנוכה איז וועגן די קריאה דעם טאג פון "זאת חנוכה המזבח", נאר מען קען זאגן א ביאור דאס וואס שטייט (תהלים קיח י"ט-כ) פתחו לי שערי צדק אבא בם אוֹרָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ. אז צדיקים וואס מען זיי לערנען תורה און דינען דעם אויבערשטן, איז ביי זיי זיך הַשַּׁעַר לַה' צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ, זענען זיי אלץ מרגיש אז זיי שטיין נאך ביים טויער, און זיי בעטן פתחו לי שערי צדק, עפען מיר דיין טויער, און דאס איז ביי "זאת חנוכה", נאך וואס מען האט זוכה געווען דורך די אור הנרות און אור התורה אין די אכט טעג, און מען האלט שוין אויף א העכערע מדרגה, ערשט דעמאלטס איז מען מרגיש אז דאס איז די צייט אז מען דארף זיך מחנך זיין און באנייען און בעטן פתחו לי שערי צדק, און שטייגן העכער אין תורה און עבודה. (אור פני יהושע הגה"ק מגאלאנטא) דאס איז א מוסר השכל פאר א מענטש צו זען אויב ער האלט אז ער איז אינעווייניג אין טויער און ער האלט אז ער קען שוין לערנען און ער דינט דעם אויבערשטן, איז א סימן אז ער איז נישט אין א הויכע מדרגה, נאר מען דארף שטענדיג פילן אז מען שטייט נאך ביים טויער, און מען דארף שטענדיג בעטן דעם אויבערשטן פתחו לי שערי צדק, עפען מיר דיין טויער, ווייל דאס איז דער שער וואס צדיקים יבאו בו, מען דארף נאך אסאך צוקומען! (שמח זבולון תשפ"ו)

[ידיעות וועגן פריערדיגע ספרים און מחברים]

וועט ערשיינען נאך חנוכה א"ה

פרעה האט גערעדט אנדערש צו יוסף ווי צו זיינע קנעכט ווייטב הדבֿר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר רֹחַ אֱלֹקִים בּוֹ: ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת אין נכון וחקם כְּמֹדֶ: (מא לו - לט) שטייט ווייטב הדבֿר אז די רייד פון יוסף האט געפעלן פרעה און זיינע קנעכט, איז לכאורה שווער פארוואס איז געווען צוויי אנדערע אמירות פון פרעה, איינס הנמצא כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר רֹחַ אֱלֹקִים בּוֹ: פאר די קנעכט און איינס אחרי הודיע אלקים אותך פאר יוסף, פארוואס האט פרעה נישט געקענט זאגן איין אמירה פאר זיינע קנעכט און פאר יוסף אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת אין נכון וחקם כְּמֹדֶ? נאר לכאורה קען מען מחדש זיין, ווייל פרעה האט זיך געהאלטן פאר א גאט פאר די מצריים אזוי ווי עס שטייט אז דער אויבערשטער האט געזאגט צו משה ביי די מכות (שמות ז טו) לֵךְ אֶל פְּרֹעֶה בְּבִקְרֵה הֵנָּה יֵצֵא הַמִּצְרִי: זאגט רש"י שְׁהִיָּה עֹשֶׂה עֲצֻמוֹ אֱלֹהִים, איז דאס געווען נאר פאר די מצריים, אבער יוסף האט געוואוסט אז פרעה איז נישט קיין גאט, ממילא איז הפלא, פאר די קנעכט האט ער געמוזט זאגן אויף יוסף אז ער איז רֹחַ אֱלֹקִים בּוֹ, האט נאר א גייסט פון גאט און איז א הייליגער מענטש, אבער איך פרעה בין גאט, אבער פאר יוסף האט ער געקענט זאגן אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת, און מודה געווען אז ער איז נישט קיין גאט, נאר דער אמתע גאט האט דיר דאס מודיע געווען, דעריבער איז געווען צוויי אנדערע אמירות פאר די קנעכט און פאר יוסף. (שמח זבולון תשפ"ו)

יוסף האט דערגרייכט זיינע ברידער מיט חכמה

וַיֵּצֵא אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ לֵאמֹר מֵלֵא אֶת אֲמֹתַתְּ הָאֲנָשִׁים אֲכֹל כֶּאֱשֶׁר יוֹכְלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַתּוֹ: (מד א) עס איז דא א אינטרעסאנטע דיוק, פארוואס האט יוסף ביי די צווייטע מאל וואס ער האט געשיקט די ברידער האט ער געהייסן כֶּאֱשֶׁר יוֹכְלוּן שְׂאֵת, אנפילן אסאך, אבער ביים ערשטן מאל שיקן האט ער דאס נישט געהייסן, נאר וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת כְּלִיָּהֶם בָּרֶ (מ"ב כ"א) אנפילן אביסל תבואה? נאר יוסף איז געגאנגען מיט גרויס חכמה, ער האט געוואלט אז בנימין זאל קומען, און אזוי וועט ער אים איינזעצן ווען מען וועט טרעפן די בעכער ביי בנימין, האט יוסף געהאט א פלאן, ער וועט ווארטן ביז די ברידער קומען צוריק, אבער זיי וועלן דאך חושד זיין יוסף אז ער וועט מאכן א שפיצל נאכאמאל און לייגן געלט אין זייערע פעקלאך און דעריבער ווייל די ברידער זענען שטארק און וועלן פרובירן אנטלויפן צוזאמען מיט בנימין, און יוסף וועט נישט מאכן אז די ברידער זאלן זיך מכןע זיין פאר אים, דעריבער האט ער געהייסן מֵלֵא אֶת אֲמֹתַתְּ הָאֲנָשִׁים אֲכֹל כֶּאֱשֶׁר יוֹכְלוּן שְׂאֵת, און לייגן אסאך תבואה ביי זיי, ממילא וועלן זיי נישט קענען לויפן שנעל מיט אזא שווערע משא, איז גוט וואס יוסף האט אויסגעפירט: הֵם יֵצְאוּ אֶת הָעֵיִר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ קֹם רֵדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגֹּתֶם וְאֲמַרְתֶּם אֲלֵהֶם לְמָה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה: (מד ד), וואס עס איז א וואונדער ווי אזוי איז יוסף געווען זיכער אז קום רֵדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגֹּתֶם? נאר ווייל די משא איז געווען זייער שווער, וועט ער זיי זיכער כאפן, און אזוי איז געווען און די פלאן פון יוסף האט גוט געארבעט. (אמרי שפר הגאון רבי שלמה קלוגר)

